

Informacja dotycząca nowelizacji ustawy z dnia 8 czerwca 2017 roku o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

Szanowni Państwo,

z dniem 25 października 2018 roku dotychczasowy tytuł ustawy „o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych” zmienił brzmienie na „o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych”. W znowelizowanej ustawie wprowadzono zmiany dotyczące pielęgniarek i położnych, które przedstawiam poniżej.

Zmianie uległ załącznik do ustawy określający współczynniki pracy (podkreślono treść dodaną, przekreślono treść usuniętą):

7	Pielęgniarka <u>z tytułem zawodowym magister pielęgniarstwa albo</u> ~~lub~~ położna z tytułem <u>zawodowym magister położnictwa, która uzyskała tytuł specjalist y w dziedzinie pielęgniarstwa</u> ~~magistra na kierunku pielęgniarstwo~~ lub <u>dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia</u> ~~położnictwo, ze specjalizacją~~	1,05
8	Pielęgniarka albo położna, <u>która uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub d ziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, albo pielęgniarka z tyt ułem zawodowym magister pielęgniarstwa albo położna z tytułem zawod owym magister położnictwa</u> ~~ze specjalizacją~~	0,73
9	Pielęgniarka albo położna <u>inna niż określona w lp. 7 i 8, która nie posiada tytułu specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochron ie zdrowia</u> ~~bez specjalizacji~~	0,64

Warunki podwyższania wynagrodzenia zasadniczego nie uległy przy tym zmianie i ustala się je jako iloczyn współczynnika pracy określony w załączniku do ustawy i kwoty 3900 zł brutto (kwota ta zostanie „uwolniona” od 2020 roku i będzie to wówczas kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym ustalenie, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” – dla przykładu w 2018 roku była to kwota 4585,03 zł).

Przykład obliczenia minimalnej podwyżki wynagrodzenia w roku 2019 dla pielęgniarki przypisanej do grupy 7 i otrzymującej wynagrodzenie zasadnicze 3.000,- zł. Współczynnik pracy wynosi 1,05. W tej sytuacji:

- 1) $1,05 \times 3900 \text{ zł} = 4095 \text{ zł}$
- 2) $4095 - 3000 \text{ zł} = 1095 \text{ zł}$
- 3) $1095 \text{ zł} \times 20\% = \underline{219 \text{ zł}}$ (na dzień 1 lipca 2019 r. wynagrodzenie zasadnicze pracownika wykonującego zawód medyczny podwyższa się co najmniej o 20% kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym wynagrodzeniem zasadniczym a wynagrodzeniem zasadniczym tego pracownika – art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. c ustawy).

Przypomnieć należy, że sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego ustalają, w drodze porozumienia, strony uprawnione w danym podmiocie leczniczym do zawarcia zakładowego układu zbiorowego pracy, a jeżeli w danym podmiocie nie działa zakładowa organizacja związkowa, to podmiot leczniczy zawiera porozumienie z pracownikiem wybranym przez pracowników podmiotu leczniczego do reprezentowania ich interesów. Porozumienie winno być zawarte do 31 maja danego roku (art. 3 ust. 1 pkt 1-3 ustawy). Nowością jest, że jeżeli porozumienie nie zostanie zawarte w powyższym terminie, sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego ustala corocznie, w drodze zarządzenia w sprawie podwyższenia wynagrodzenia kierownik podmiotu leczniczego (względnie podmiot tworzący w przypadku jednostek budżetowych i wojskowych) do dnia 15 czerwca.

Wskazać również należy, że całkowite wynagrodzenie pracownika wykonującego zawód medyczny i zatrudnionego w podmiocie leczniczym, które obejmuje także ewentualne dodatki do wynagrodzenia nie będzie się ograniczać do kwoty najniższego wynagrodzenia ustalonego zgodnie z ustawą i może być od niego wyższe. Ponadto najniższe wynagrodzenie zasadnicze będzie przysługiwało pracownikowi wykonującemu zawód medyczny zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy najniższe wynagrodzenie zasadnicze będzie przysługiwało w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę (art. 3 ust. 2).

Niezależnie od powyższego, nowelizacja ustawy:

- 1) nie rozwiązała w problemu nieokreślenia źródła finansowania podwyżek wynagrodzenia;
- 2) zachowała art. 3 ust. 3 (*„Ustalony w drodze porozumienia albo zarządzenia sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego osoby zajmującej stanowisko pielęgniarki*

lub połoźnej uwzględnia wzrost miesięcznego wynagrodzenia danej pielęgniarce albo połoźnej dokonany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 137 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1793 ze zm.)

- 3) nie rozstrzyga na korzyść pracowników kwestii określenia współczynnika pracy wedle kwalifikacji rzeczywiście posiadanych przez danego pracownika lecz przewiduje określenie w drodze kwalifikacji wymaganych na danym stanowisku (zgodnie ze stanowiskiem Ministra Zdrowia w załączniku do przywołanej ustawy wymieniającym współczynniki pracy poszczególne grupy zawodowe zostały określone według kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku, w związku z tym rozstrzygające jest, jakich kwalifikacji dany pracodawca wymaga od pracownika na zajmowanym przez niego stanowisku pracy).